

HUSKROUA/1702/3.1/0052 projekt

Kulturális örökség Nyírség

Máriapócs – nemzeti kegyhely

A Csodák csodája – Máriapócs

Ennek az alig több mint 2000 lakosságú nyírségi kisvárosnak a neve világszerte ismert, különösképp a zarándokok körében.

A várost – mely a Mariazelltől Csíksomlyóig húzódó Mária út utolsó magyarországi állomása - 2005-ben nyilvánították Nemzeti Kegyhellyé, hírnevét a görögkatolikus kegytemplomának, a Szent Mihály templomnak és a Csodatévő Kegyképnek köszönheti. Máriapócs történelmének kiemelkedő napja 1991. augusztus 18., amikor a Magyarországot meglátogató II. János Pál pápa bizánci szertartású Szent Liturgiát végzett magyar nyelven a kegykép előtt. Ennek emlékére készítették el a bazilika új bronzkapuját, és tiszteletére teret neveztek el a városban.

Az utazó számára a városka átlagos, vidéki hangulatú településnek tűnik, ám amint haladunk „torony iránt” és közeledünk a város központja felé, lassan elénk tárul a lenyűgöző szépségű Bazilika, szomszédságában az 1696-os első, és 1715-ös második könnyezésnek otthont adó egykori Fatemplom újonnan épült utóda és a zarándokokat szolgáló létesítmények: az Emmánuel Zarándokközpont, a Noé bárkája játszótér, a Lelkigyakorlatos és Zarándokház és Családvár.

Látogatásunk a Zarándokközpontban indult, ahol Orosz István, a Kegyhely igazgatója – – István Atya – fogadott minket. Vele beszélgettünk a városról, látnivalóiról, a benne rejlő lehetőségekről, a zarándokokról, a zarándok turistákról.

Elbeszélését azzal indította, hogy bár Máriapócs a görögkatolikuság központja, nyitottak mindenki felé, szeretettel fogadnak vallási hovatartozástól és meggyőződéstől függetlenül ortodoxokat, protestánsokat, azokat, akik lelki támaszért imádkoznak, akik turistaként a Bazilikára és a Kegyképre kíváncsiak, egyedülállókat, családosokat, lelkigyakorlatra érkezőket... Tapasztalata szerint azonban Máriapócsra még mindig inkább vallási céllal érkeznek a hívek az ország különböző pontjairól, vagy akár külföldről. Külföldiek esetében legnagyobb számban Kárpátaljáról látogatnak el hozzájuk. Bár a kegyhelyet kisebb-nagyobb csoportokban az egész év folyamán látogatják, nagy búcsút azonban évente három alkalommal tartanak: július 20-án Szent Illés napján, Nagyboldogasszony napján augusztus 15-én és Kisboldogasszony napján, szeptember 8-án.

Döbbenetes számokat hallottunk: megtudtuk például, hogy nagy búcsú idején 50-60.000 fő látogat el Máriapócsra, ami olykor a város befogadóképességének határait feszegeti. 2019. szeptember 09-én – becslések szerint - 20.000 ember vett részt a Szent Liturgián, ami az állandó lakosság szám tízszerese. És még mindig a számoknál maradva: a Kegyképet kb. százhuszezren látták 2019-ben.

A város ékessége a Szent Mihály templom, vagy ismertebb nevén a Máriapócsi Bazilika. Díszes épületének elődje egy kis fatemplom volt, melynek újonnan épített utóda a bazilika monostor szomszédságában áll. A ruszin stílusjegyeket magán viselő templomban megérezhetjük a hely hangulatát, azt, hogy milyen lehetett 1696 novemberében belépni abba a templomba, ahol az ikon első alkalommal könnyezni kezdett. A könnyezés közel egy hónapig tartott. A könnyezés csodájának híre – az akkori körülmények között is viszonylag gyorsan - eljutott Bécsbe is. I. Lipót császár a csoda hallatán úgy intézkedett, hogy a képet szállítsák a császárvárosba. Az ikon 1697. július 4-én meg is érkezett Bécsbe, ahol nagy tisztelettel fogadták, a Szent István dómban helyezték el, azóta ott van, azonban soha többé nem történt meg a Csoda.

A máriapócsi templom számára elkészült a kép másolata, mely 1715-ben – a Bécsbe szállított eredetivel ellentétben – több száz hívő szeme láttára több alkalommal ismét könnyezett. Attól kezdve zarándokok ezrei látogattak el Máriapócsra bátorítást, lelki támaszt kérni és kapni. Ekkor vált zarándokhellyé Pócs község, és így lett a Kegyhely születésnapja 1715. augusztus 1., a második könnyezés dátuma. Ekkor kapta meg - az akkoriban még község minősítésű település – a Mária előnevet is.

A megnövekedett látogatószám miatt az egykori kis fatemplom már nem tudta fogadni a Szűz Anya elé járuló zarándokokat, így szükségessé vált egy új, nagyobb befogadóképességű kőtemplom megépítése. Az építkezés – kisebb megszakítással - 1731-1756 között zajlott. A templomot Olsavszky Mánuel munkácsi püspök szentelte fel 1756-ban. A templombelsőt díszítő ikonosztázion a 18. század végén, míg a templom tornyai egy évszázaddal később készültek el. A templom művészi képeit Boksay József és Petrasovszky Emmánuel festették. A templom főoltára melletti falon láthatók azok a

fogadalmi ajándékok, melyeket a hívek ajánlottak az Isten Szülőnek hálájuk jeléül. Vannak köztük hálatáblák, mankók, botok, bilincs...

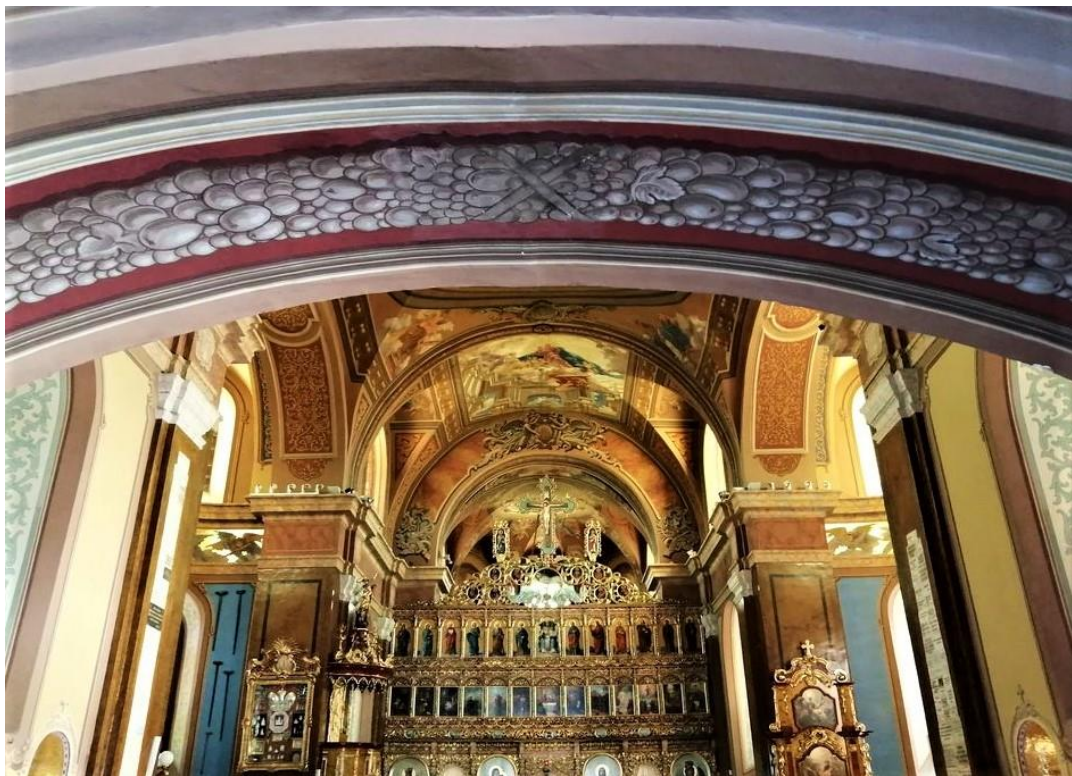

A könnyezés harmadik alkalommal 1905 decemberében történt meg. Akkor a Szűz Anya könnyeit egy kendővel itatták fel és egy tartóba zárva a Kegyekép alatt helyezték el, mely mai napig látható: „E kendőcskére hullottak a pócsi Sz. Mária könnyei 1905. évben.” – felirattal.

A templomból a Bazilita Kolostorba vezetett az utunk. Séta közben kellemes harangjátékra figyeltünk fel. Megtudtuk, hogy az idő múlását negyedóránként egy-egy Mária-ének felcsendülése jelzi.

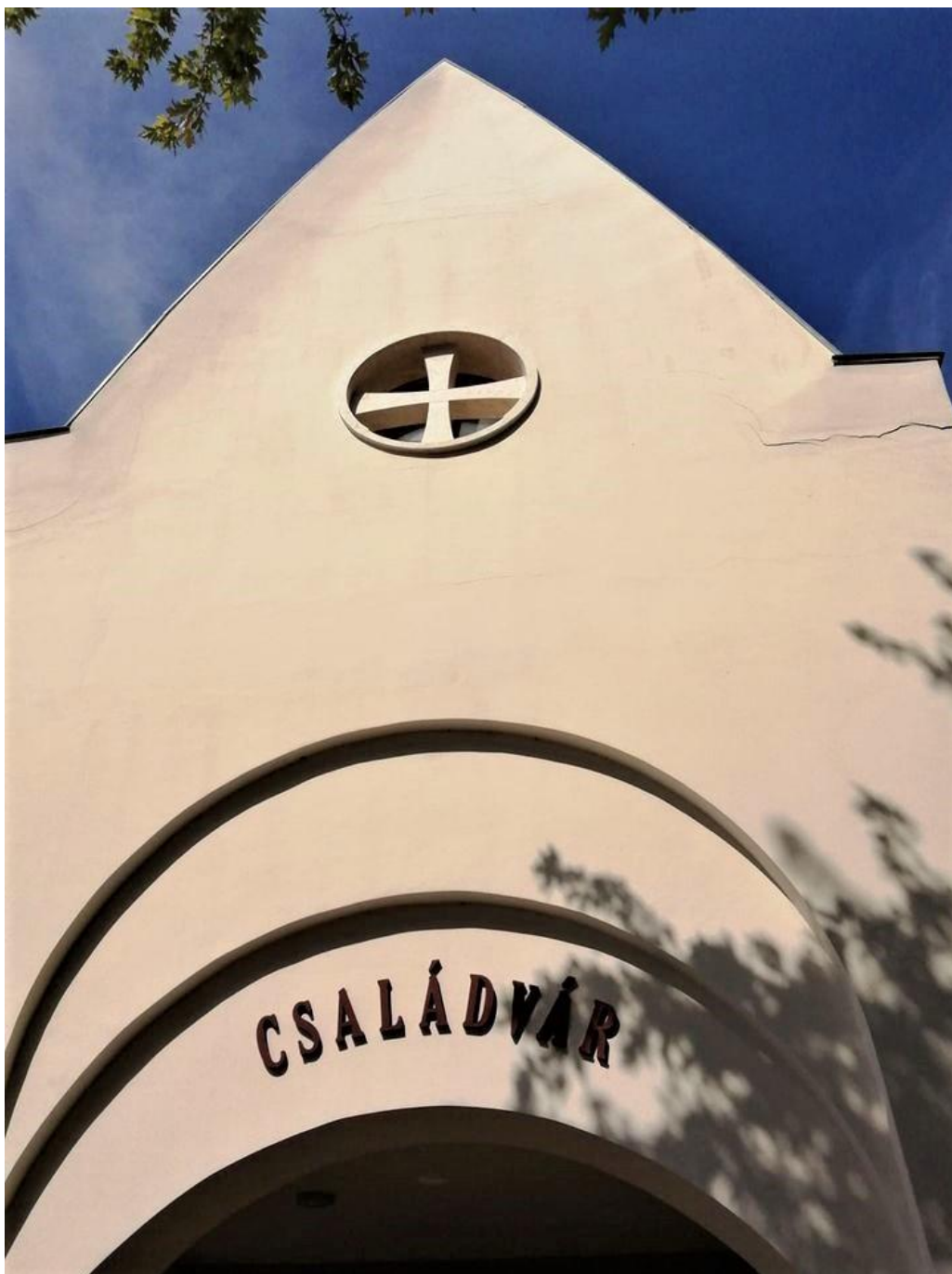

A Bazilita Szerzetesrend Kolostora a kőtemplommal egy időben készült. A bazilita szerzetesek látták el 1749-től 1950-ig a kegytemplom feladatait, majd az 1950-ben kiadott törvényerejű rendelet értelmében a pártállam a rendet megfosztotta működési engedélyétől, a monostor épületét államosították. Az egykori gazdag műtárgy, ikon és kegytárggyűjtemény eltűnt, a több tízezres könyvtárat teherautókra pakolva elszállították. A kolostorban napjainkban látható gyűjtemény a rend és a zarándokhely életét bemutatja be - könyvek, rendi fényképek, tárgyak, amelyeknek még a nyomára tudtak bukanni - hosszú évek gyűjtőmunkájának eredménye.

Ha valaki több napot szeretne eltölteni Máriapócson, azt is megteheti, hiszen a Lelkigyakorlatos és Zarándokház egész évben szállást és étkezést biztosít az itt megszállni szándékozók számára, emellett lelkigyakorlatoknak, konferenciáknak biztosít helyszínt. A néhány éve átadott Emmánuel Zarándokközpont tovább szélesítette a városban igénybevehető szolgáltatások körét.

Ha többnapos máriapócsi pihenést tervezünk, érdemes végig járni a várost körbeölelő 8 boldogság útját is. A zarándokút kb. 15 km-es hosszú, a 4-5 órányitól akár egész napos programot is jelenthet. A zarándoklat során – mely lehet szervezett, de önálló is - lehetőség nyílik az elmélkedésre, gyónásra.

A városban történt fejlesztések során gondoltak a gyermekes családokra is: a Zarándokközpont mögött épült fel a Noé bárkája játszótér a legkisebbeknek, a Családvárban pedig beltéri szabadidős elfoglaltságokra van lehetőség.

Bár a város történelmi búcsújáráhely, akad más lehetőség is a pihenésre, feltöltődésre.

Máriapócs határában egy Szabadidő Park terül el, ahol egy 3,5 hektáros csónakázó és horgászto várja a pihenni vágyókat. A tavakat egy természetes vízfolyás választja el, és egyben biztosítja a víz utánpótlást is.

Az autósport szerelmesei is találnak maguknak kikapcsolódási lehetőséget: a Rabócsi Ring ma Közép-Európa egyetlen olyan sportkomplexuma, ahol négy szakág – autó, motor, gokart, drift – működik egymás mellett párhuzamosan.

A városról, nevezetességeiről további információkat az alábbi linkekre kattintva is olvashatnak:

<https://www.youtube.com/watch?v=UpcAyL2xIwU>

<http://mariapocskegyhely.eu/kegytemplom/>

www.mariapocs.hu

<https://www.rabocsiring.hu/>

Fotók: Öry László saját fotói